முரசொலி

முரசு 1 | 2 — 4 — 54 வெள்ளி | ஒலி 1

★ கடமை தீர்த்தது வங்கம் — காத்திருக்கிறது திராவிடம்! ★

மு. க.

செங்கோல் செலுத்திய கட்சி சீறிப் பாய்ந்து உரிமைப் போர் நடத்திய இயக்கம். பச்சைப் பிறைக்கொடி பறந்தாட, வெற்றி மாலை அசைந்தாட, அகிலமெங்கும் அதிர 'பாகிஸ்தான் பாரீர்' என்று ஜெய முரசு கொட்டிய முன்னணி! அந்த அணி சிதறி விட்டது.' ஆம் — புதியதோர் அரசு கண்ட முஸ்லீம் லீக் மூலையில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. அரசு கட்டில் ஏறி ஆறு ஆண்டு காலத்திற்குள் "ஆண்டி மடத்துக்குப் போ!" என்று ஆணை பிறந்து விட்டது. குடும்ப அனுபவம் கொஞ்சமும் கிட்டவில்லை. குழந்தைக்குத் தாயாக வேண்டுமென்ற சிறிய ஆவலும் நிறைவேறவில்லை. வீட்டுக்கு வந்த கோமளவல்லி விதவையாகிவிட்டாள் என்பது போல கொலு மண்டபம் புகுந்த லீக்கின் கொற்றவர்கள் குனிந்த தலை நிமிரா நிலைபெற்று விட்டனர். கிழக்கு வங்காளம்பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதி. அதைப் பெற்றதாக உரிமை கொண்டாடியவர்கள் அதை ஆண்டனர்.

ஆண்டவர்களின் ஆயுள் ஆறு வருடம்கூட நீடிக்க முடியவில்லை திடீர் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு நாடு பெறுவதும்—பெற்ற வேகத்திலே அதைக் கை விடுவதும்—முதல் நாள் சிம்மாசனம் — மறுநாள் சிறை ஆசனம் என்ற நிலைமை ஏற்படுவதும் உலகின் பல கோடிகளில் நித்ய நிகழ்ச்சிகளாகக் கூட மாறிவிட்டன. ஆனல் அவைகட்கும் கிழக்குவங்கத்தில் முஸ்லீம் லீக் அணைத்துக் கொண்ட முடிவுக்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு. அங்கெல்லாம் சர்வாதிகாரிகள் — ராணுவ அதிகாரிகள் வசம் நாடு சிக்கிக் கொள்வதும் அதன் காரணமாக மேற்குறித்த விளைவுகள் மின்னல் வேகத்தில் தோன்றுவதும் சகஜம். இங்கே அப்படியல்ல! தேசத்தை ஆளும் கட்சிக்கு தேர்தல் மூலம் கிடைத்திருக்கிற தீர்ப்பு யாரையும் ஒரு கணம் திகைக்கத்தான் வைத்திடும்.

சர்வ அதிகாரமும் [illegible] சட்ட மன்றத்திலே அரியாசனம் வகிக்கும் கட்சி இவ்வளவு அவசரமாக புதைக்குழிக்குள்ளே இடறி விழும் என்பதை எவரும் எதிர்பார்க்கத்தான் முடியாது.

முன்னூறுக்கு மேற்பட்ட ஸ்தானங்களில் முஸ்லீம்லீக் போட்டியிட்டது. விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவுக்கு ஒன்பது ஸ்தானங்கள் தான் அந்தக் கட்சிக்கு கிடைத்திருக்கிறது.

இவ்வளவு வெற்றிகரமான தோல்வியை கிழக்கு வங்கத்தினர் லீக் கட்சியினருக்கு ஏன் வழங்கினர்! ஆங்கில ஏகாதிபத்யத்தை எதிர்த்து, குறுக்கே நின்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களை சமாளித்து, பாகிஸ்தான் எனும் புதிய பூமியை உருவாக்கித்தந்தனர் முஸ்லீம்லீக் தலைவர்கள்.

அவர்களின் கட்சி தோற்கடிக்கப் பட்டது.

பாக் சுதந்திரப் படையின் முன்னேடும் பிள்ளை முஸ்லீம் லீக்! அது சுக்கு நூறுகத் தெரித்துச் சிதறி விட்டது கிழக்கு வங்காளத்தில்! காரணம் என்ன?

இஸ்லாமியரின் மதப் பித்தின் காரணமாக எழுந்த சிற்சில பூசல்கள் என்பார் சிலர். அமெரிக்க பாகிஸ்தான் ராணுவ ஒப்பந்தத்தால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியின் விளைவு என்பார் சிலர். இவ்வளவுக்கும் மேலாக நல்ல பொருத்தமான காரணம் ஒன்றிருக்கிறது. அரசியல் புரிந்தவர்கள் — அரசியலில் நேர்மையைக் கடைப் பிடிப்பவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய உண்மை. அரசியலில் கண்ணியம் [illegible]காதவரும் கூட மறுக்க முடியாத காரணம். அது இதோ!

"கிழக்கு பாகிஸ்தான் மக்களின் தாய் மொழியை அங்கு ஆண்டுவந்த முஸ்லீம் லீக் சர்க்கார் புறக்கணித்ததால் தான் அவர்கள் படுதோல்வியுற்றனர் இந்தத் தேர்தலில்."

பாக்—அரசு பீடம் வங்கமொழியாம் தாய்த் தங்க மொழியை விலக்கி வைத்துவிட்டு உருது மொழியை உப்பரிகையில் வைத்து ஊஞ்சல் திருவிழா நடத்தியது. அதன் பயனைத்தான் ஆறு ஆண்டுக்குள் இவ்வளவு அமோகமாகப் பெற்றிருக்கிறது. தாய் மொழியைப் புறக்கணித்தனர் தக்க பாடம் பெற்றனர் என்ற உண்மையை நாமல்ல; நமது பாரதஜோதி பண்டிதஜவகர்லால் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டு உரத்த குரலில் பேசியுமிருக்கிறார். மேலே நாம் எடுத்துக்காட்டியிருப்பது அவர் வீசிய "திருவாசகம்தான். நேரு பேசிய இடம் சாதாரண இடமல்ல! கும்பமேளா உற்சவத்தின் போதோ — ராமலீலா கொண்டாட்டத்தின் போதோ கூறியவையல்ல! மார்ச் 21ம் நாள் நடைபெற்ற மத்திய சட்ட சபைக் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதாகும்.

லீகின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் கூறியதோடு நிற்கவில்லை பண்டிதர்.

நுனிமரத்திலேயிருந்து அடிமரத்தை வெட்டுகிறவன், ஆற்றிலே ஆழம் தெரியாம[...] வைத்து முழுகிப் போ[...] பார்த்து பரிதாப[...] வேடிக்கையை; போலீ[...] 'தமது கட்சியினர் செய்யும் [...]ளையும் அப்படித் தவறு செ[...] கிறவர்கள் பிறரைப் பார்த்து கேலி செய்வதையும் கண்டிக்கும் தோரணையிலே, ஒரு முக்கிய விஷயத்தையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். தெரிந்தோ தெரியாமலோ தெளிவான உரை வழங்கியிருக்கிறார்.

தாய் மொழிப் பற்று கொண்டு அறப்போர் புரிவோரை அநாகரீகர் — காட்டுமிராண்டிகள் — என்று அதிர் வெடிக் குரலிலே வசை பாடிப் பழக்கப்பட்ட பண்டிதநேரு — மோதிலாலின் திருச்செல்வர் — லீகின் வீழ்ச்சியால் எவ்வளவு பெரும் பாடம் பெற்றிருக்கிறார் என்பது எளிதில் விளங்குகிறது.

"லீகின் படுதோல்வியை உணர்ந்து, இந்தியாவிலுள்ள மாநில அரசுகள், பள்ளிகளில் அப்பகுதி மக்களின் தாய்மொழியிலேயே கல்வி கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்."

இப்படி எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார் பண்டிதர். பூரணமாக— அல்லது புரியும் படியாக — கருத்தை வெளியிட்டாரா என்பது ஒரு புற மிருந்தாலும், ஆட்டம் போடும் அரசுகள் எவ்வளவு அவசரமாக அழிக்கப் படுகின்றன என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டதாலேயே இத்தகைய அச்சம் குழைத்த வார்த்தைகளை சிந்தியிருக்கிறார் என்பது மறக்க இயலா உண்மை.

தாய்மொழி எழுச்சிக்காக தென்னகத்திலே கிளம்பிய புயலை நேரு அறியாதவர் அல்ல! "தமிழ்வாழ்க" என்ற ஒலி கு[...]

றமுடைத்து எனக் கூறப் பட்டு இரு பெரும் வீரர்களை கல்லறைகளாக்கிய காங்கிரஸ் ஆட்சியின் இந்தி மொழி வெறியையும்நேருவின் மனச் சாட்சி மறுத்துரைக்க முடியாது.

பெரியார் ராமசாமி பல்லாரி சிறையிலே தள்ளாதவயதிலே தள்ளப்பட்டதும் — அறிஞர் அண்ணா சிறை புகுந்ததும்— ஆயிரக்கணக்கானோர் கடுங்காவல் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டதும், வயிற்றிலே சிசுவோடு வனாந்தரங்களில் கொண்டுபோய் விடப்பட்ட தாய்மார்களின் கண்ணீர் கரை புரண்டோடியதும், சோம சுந்தர பாரதியார் போன்ற தமிழ்க் காவலர்கள் சூறாவளியெனச் சீறி எழுந்ததும், 'தமிழை இகழ்ந்தவனை என் தாய் தடுத்தாலும் விடேன், [illegible]ன்று தடந்தோள் தட்டி மறவர் [illegible]டை அணிவகுத்ததும், திரா[illegible]த்தின் சரித்திரத்திலே [illegible]ார்ச்சி மிக்க வரிகள் என் [illegible]க உலகோர் உரைப்பர்.

[illegible]ல் தமிழகத்தில் மூண் [illegible]க மொழிப் போரின் வர [illegible]ாதிலால் மைந்தருக்குப் [illegible]கல்ல!

[illegible]ன்டி நிலையங்களிலே [illegible]லும் கள்ளிக்குத்தான் [illegible] மூந்தி யெனும் கொடுமை [illegible]க் தகர்த்தெறிய புலி நிகர் தமிழர் போர் முரசு கொட்டிய வீர வரலாறும் வித்தகராம் நேருவுக்கு விந்தைச் செய்தியல்ல!

தென்னவரின் நாட்டிலே அன்னவரின் மொழிக்கு மேலாக அந்நியரின் மொழி யொன்று வேண்டாம் என்ற முழக்கம் வானதிரக் கேட்பதை நேரு அறிவார். ஆனால் அந்த எதிர்ப்பின சக்தியை வெளியிட மாட்டார். காரணம் அந்த சக்தி அவரது ஏகாதிபத்யத்துக்கு வேட்டு வைக்கும் அளவுக்கு வேகமாக வளரும் சக்தி. ஜவகரின் சக்தி எப்போதுமே ஜன சக்திக்கு மதிப்பு கொடுக்கும் பண்பு படைத்ததல்ல! ஆகவே தான் சொந்தக் கட்சிக்கு அறிவிப்பு வழங்குகிறார். எதிர்ப்பு சக்தியை மதித்திட மறுக்கிறார். லீகின் வீழ்ச்சிக்கு காரணம் உணருகிறார்— உரைக்கிறார்—எச்சரிக்கிறார். ஆனாலும் அப்பட்டமாக உண்மை பேச முடியாமல் இருக்கிறார். அவர் பெற்றுள்ள அதிகாரத்தின்லட்சணம் அப்படி! அதை மீற அலகாபாத் வீரரால் முடியாது.

ஜாடை மாடையாக எச்சரிக்கை விடும் போதே சங்கடங்கள் முளைக்கிறதே — இன்னும் ஜவகர் பச்சையாக சொல்ல ஆரம்பித்தால் என்னென்ன விளையுமோ யார் கண்டது? நேருவுக்குத் துணை நின்று பணியாற்றும் வட நாட்டுத் தலைவர்களெல்லாம் லீகின் வீழ்ச்சிக்கு நேரு கண்ட காரணத்தையே கண்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.

கிழக்கு வங்கம் கண்டார் நேரு. அதே நேரத்தில் தெற்கு பூமியையும் காணுகிறார் நேரு. மொழி வெறியால் முடி இழந்த முஸ்லீம் லீகையும் கண்டார். இந்தி வெறியால் தோல்வியுறும் சென்னை காங்கிரசையும் கண்டார். தமிழ் ஒழிக்கப்புறப்பட்ட காங்கிரஸ், சர்வாதிகார பலத்தால் மட்டுமே சபா மண்டபத்தில் அமர முடிந்தது என்ற துல்யமானஉண்மையையும் அவர் உணர்ந்தார். ஆகவே — "தாய் மொழியை அலட்சியம் செய்யாதீர்!" என்றுஎச்சரிக்கை வழங்குகிறார். அவருடையநண்பர்களோ அவருக்கு நேர் விரோதம்.

அடுத்த ஆண்டு பட்ஜட்டை இந்தியில் சமர்ப்பிக்கப்போகிறேன் என்கிறார் நிதி அமைச்சர் தேஷ்முக். சமஸ்கிருதத்தை கட்டாய பாடமாக்க வேண்டும் என்கிறார் எஸ் கே. பட்டீல்.

அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட கெடுவுக்குள் ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாக இந்தியை அமுலுக்குக் கொண்டு வர தம்மாலான அனைத்தையும் செய்வதாக மௌலானா ஆசாத் ஒரு தூது கோஷ்டியிடம் கூறியிருக்கிறார். சேத் கோவிந்ததாஸ் அழைத்துச்சென்ற அந்தந் தூது கோஷ்டி, இந்தி மொழி இலக்கியங்களை தயாரிக்க திட்டம் போட வேண்டுமென்றும் செகண்டரி ஸ்கூல் சட்டத்தில் இந்தியைக் கட்டாயமாக்க வேண்டுமென்றும் ஆசாத்திடம் கோரி யிருக்கிறது, மார்ச் 25ல்!

இப்படி முறண்பட்ட நிலையில் பாரதத்தின் முடிசூடிகள் மொழி வெறி பிடித்து அலைந்து கொண்ருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்குத் தமிழகம், கிழக்கு வங்கத்தின் தீர்ப்பை ஒரு முறை ஒத்திகையாகக் காட்டியிருக்கிறது. ஆயினும் இந்தி ஏகாதிபத்திய வாதிகள் தாய் மொழியை உருக்குலைக்கும் முயற்சியினின்றும் பின் வாங்கினரில்லை. இந்தி மண்டிலங்களும், பிரச்சார சபாக்களும், அவைகளின் திறப்பு விழாக்களும் நாள் தோறும் நடை பெற்ற வண்ணமிருக்கின்றன. அதற்கான சர்வ உதவிகளும் வடவர் ஆதிபத்யத்தின் பேராலும், அவர்களின் வால் நிழலில் வாழும் தென்னகத்து தேசிபக் கட்சியினராலும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

நேரு சொன்னாலும் சொல்லா விட்டாலும் நாம் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்டுகிற படம் கிழக்கு வங்கத்தின் படம் தான். கிழக்கு வங்கத்தையும் தென்னகத்தையும்ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பவர்களுக்கு எதிர்கால திராவிடத்தின் எழிலோவியமும் தெரியத்தான் செய்யும்.

காங்கிரஸ் கட்சி சுதந்திரம் வாங்கியது—அதில் தென்னாடும் இணைந்தது.

முஸ்லீம் லீக் பாகிஸ்தான் பெற்றது—அதில் கிழக்கு வங்காளமும் சேர்க்கப்பட்டது.

பாட்டன் பூமியில் பேரர்கள் கண்ணீர்

........●........

ஜவகர் கூறும் சமாதானம் என்ன?

சட்டத்தை மதித்து, அரசியல் ஒழுக்கம், கண்ணியம் இவைகளில் நம்பிக்கை வைத்து இரு சாராரும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து அந்த முடிவை எழுத்து மூலம் பதிவாக்குவதுதான் ஒப்பந்தம் என்பது. நாக்கு வளைகின்ற படியெல்லாம் பேசிவிட்டு பின்பு ஒரு நாளைக்கு 'நான் அப்படிச் சொல்லவில்லையே' என்று பூசி மறைக்க முடியாத உறுதிப் பட்டயமே அந்த உடன் படிக்கை முறி. வாதித்து கருத் தொருமித்து கையொப்ப மிட்ட அப்பேர்ப்பட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தான் இலங்கைப் பிரதமர் கொத்தலவாலை கசக்கி எறிய முனைந்திருக்கிறார். தேசீய உரிமை நிச்சய மாகாத இந்தியர்களுக்கு அடையாளச் சீட்டுக் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைத்து விட்டது இலங்கை அரசாங்கம்.

இதற்கு முன்பெல்லாம், நாடற்ற வர்கள் இந்தியா போய் வருவதானல் அவர்களுக்கு குடியேற்றக் கட்டுபாடு அதிகாரி அடையாளச் சீட்டு கொடுத்து வந்தார். அந்த முறையை இலங்கை சர்க்கார் திடீரென்று நிறுத்தியது டில்லி ஒப்பந்தத்தை மீறிய செயல் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர்.

விடுதலை வாங்கியவர்களே நாடாள வேண்டுமென விரும்பினர். காங்கிரஸ் நாடாளத் தொடங்கியது—முஸ்லீம் லீகும் நாடாளத் துவங்கியது. விடுதலை பூமியிலே காந்தியார் கொல்லப் பட்டார். அங்கே லியாகத் அலிகானும் அப்படியே! அமெரிக்காவுடன் இந்தியாவுக்கு சம்பந்தம், பாகிஸ்தானுக்கு ஒப்பந்தம். இங்கே இந்திக்கு ஆதிக்கம் — தமிழுக்கு அலட்சியம். அங்கே உருதுக்கு உயர்விடம் — வங்கம் வாடியது. இதே நிலைமை தான் அங்கு! அதே நிலைமைதான் இங்கு! அது கிழக்கு வங்கம் இது திராவிடம்! வங்கம் பூரணமாக வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டது. திராவிடம் கொடுமையாளர் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு கோடி காட்டி நிறுத்தியிருக்கிறது. சென்னையும் வங்கமும்தான்சுதந்திரப் போரின் முன்னோடிகள் என்று காந்தியார் பன்முறை பாராட்டியுள்ளார். அவைகளிலே வங்கம் கடமை தீர்த்துக் களிப் படைகிறது. திராவிடம் எச்சரித்துக் காட்டியது. இதோ அதுவும் கடமை தீர்க்க காத்து நிற்கிறது! முடி சூடிகளே! மொழி வெறி யெனும் ஆழ்கடலில் மூழ்கிவிடாதீர்கள்! பிறை சூடிய கொடியிருந்தும் வீழ்ந்துவிட்ட வீரர்களின் கதை காணுங்கள்! தமிழ் அழிக்க எண்ணாதீர்! தமிழர் மனம் புண்ணாகும்! ஃ

'இராவணன் எம் பாட்டன்' இலங்கைத் தரணி இராவணன் பூமி; என்று இலங்கைத் தமிழர்கள் உரிமை கொண்டாட வில்லை.

கடல் செய்த தீமையால் காலம் எல்லைக் கோட்டைக் கிழித்து விட்டது என்பதை தமிழர்கள் நன்கறிவார்கள்.

"வான்முட்ட வளர்ந் தோங்கி நிற்கும் அந்தத் தென்னந் தோப்பு எங்களுடைய உழைப்பால் உயர்ந்தது. அதன் கீற்றில் ஒளிவிடுவதெல்லாம் எங்கள் இரத்தம். அதோ பச்சைக் குன்றென காட்சி தருகின்றதே தேயிலைத் தோட்டம், அது யாருடைய கரம் பட்டு கொழுந்து விட்டு மிளிர்கிறது? தமிழச்சிகளின் பூக்கரங்களாலல்லவா! "என்று கூட இலங்கைத் தமிழர்கள் அதட்டிப் பேசி நாமறியோம். என்றாலும் அமைச்சர் கொத்தவாலை ஓயாது தொல்லை தருகிறார் — ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார்.

"இது கூடாது முதலமைச்சரே, என்று இலங்கை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கூறியும் மந்திரியாரின் மனம் இலகவில்லை — அதற்கு மாறாக மார்தட்டிப் பேசி யிருக்கிறார், "இந்தியர் அல்லது இலங்கையர் என்று தீர்மான மானவர்களுக்கே அடையாளச் சீட்டுத் தரப்படும் என்று இதை முன் வைத்து டில்லி ஒப்பந்தத்தை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால், இந்திய சர்க்காரைக் கலவாமல் இலங்கை சர்க்கார் இப்பேர்ப்பட்ட முடிவு செய்தது தவறு என்பது நன்கு புலப் படுகிறது.

இலங்கை அரசாங்க அதிகாரி கூறு கின்றபடி இது இலங்கை அரசு மாத்திரம் சம்பந்தப் பட்ட விஷயம் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. எழுத்தறி வில்லாதவன் கூடக் கூறுவான் 'இது இந்தியர்கள் இணைக்கப் பட்ட தகராறு, என்று.

பதவி யிலிருக்கும் சிங்களச் சீமான்கள் இவைகளை யெல்லாம் தனிமை யிலிருந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் இரு தலைக் கொள்ளி எறும்பானார்களென்று ஒப்பந்தமான மறுநாளே நாம் கண்டித்த துண்டு – கவலைப் பட்டு மிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல; ஒப்பந்தம் திருப்தி தரக் கூடிய வகையில் இல்லையே என்று துவக்கத்திலேயே கேட்டார் தொண்டமான், தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கு திருவனந்தபுரம் வந்த நேருவிடம். பண்டிதர் தொண்டமானுக்கு தைரியம் கூறி, நாடற்ற இந்தியர்களின் தற்கால அந்தஸ்து பாதிக்கப்

5-ம் பக்கம் பார்க்க

தலையங்கம்

சென்னை (2—4—54) வெள்ளி

முரசு ஒலிக்கிறது

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேற்கொண்ட மூன்று பெரும் போராட்டங்கள் முடிந்தும் முடியாமலுமிருக்கின்றன. கழகத்தின் கண்யத்தைக் கரைப்படுத்தும் நோக்குடன் கல்லக்குடியிலும், தூத்துக்குடியிலும் வழக்கு. கண்ணதாசன், தருமலிங்கம், ஷரீப், தம்புசாமி மற்றும் பலர் சிறையில். தங்கப்பழம், சிவசாமி, சாமி, நடராசன், ரத்தினம்முதலானோர்குற்றவாளிக் கூண்டில். இந்நிலையிலே முரசொலி வெளிவருகிறது. **கல்வித் திட்டம்**—அதைத் திரும்பப் பெற முடியாது. **கல்லக்குடி**—அந்தப் பெயரை அதிகார பூர்வமாக அளிக்க இயலாது. **காட்டு மிராண்டி**—வடக்கே யிருந்து வரும்போதெல்லாம் இப்படி வாழ்த்திக் கொண்டே தானிருப்போம். கேட்டால் தோட்டா பேசும், என்று ஆணவம் பேசிய ஆச்சாரியார் சிம்மாசனத்திலிருந்து இறங்குகிறார். திராவிடத்தின் அரசியலிலே ஒரு மாறுதல். இந்த மாறுதல் நமது கழகத்தின் போராட்டங்களை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கக் கூடிய நல்ல மாறுதலாக இருக்குமா? என்று திராவிடம் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறது. மாறுதல் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் வட நாட்டு ஏகாதிபத்யத்தை எதிர்த்து தி. மு. கழகம் உயர்த்திப் பிடித்த இரு வண்ணக் கொடி—இனி இறுதி வெற்றி பெறும் வரையில் தணியப் போவதில்லை. கொடுங்கோலரை வீழ்த்திட கொட்டப்பட்ட போர் முரசும் நின்றிடப் போவதில்லை. போர்! போர்! என்று அறிவித்தாகிவிட்டது! முரசொலி கேட்குது! முன்னணி அமையுது—புலியே! புயலே! எழுந்திரு! என முன்னேற்றக் கழகம் வீட்டுக் கொரு வீரரை அழைத்தாகிவிட்டது! தோளை உயர்த்து! சுடர் முகம் தூக்கு! தோழனே; தொல்லைப்படும் சமுதாயத்தைத் தூக்கி நிறுத்து! என விருத்தம் பாடியாகிவிட்டது!

இந்த நல்ல நேரத்திலே—நாட்டை நமக்காக்கும் களம் அமைந்து விட்ட வேளையிலே—முரசொலி வருகிறது. இன உரிமைப் போரிலே ரத்தச் சகதியில் தங்கள் உயிரை மலரவிட்ட உத்தமர்களின் புகழ் பாடிய படி முரசொலி வருகிறது! தாயகத்தின் விடுதலைக்காக அங்கங்களை அறுத்துக்கொடுத்த தங்கங்களின் பெருமை கூறியவாறு முரசொலி வருகிறது! சிறைப்பட்டோர்—சித்ரவதைப் பட்டோர்—சிங்காரப் பொன்னுடு காக்க சிரம் தரவும் ஒருப்பட்டோர்—அனைவருக்கும் வணக்கம் செய்து முரசொலி வருகிறது! அதோ அழகிரியின் கல்லறை தொண்டின் மேன்மை கூறுகிறது! வேலாயுதம் சமாதி வீரத்தின் லக்ஷணம் தெரிவிக்கிறது! மஜீதின் புதை குழி தியாகத்தின் சின்னமாக சிரிக்கிறது! வட சென்னை பாண்டியனின் சவமேடு வாழ்வின் லட்சியம் போதிக்கிறது! தாளமுத்து நடராசன் பிரேத மண்டபம் தமிழ்ப் பண்பைப் பாடுகிறது! லால்குடி நடராசன் பிண மாளிகை இன முழக்கம் புரிகிறது!

விடுதலை கீதம் இசைத்திடும் வீணையிலே எத்தனை வீரர்களின் நரம்புகள் இணைக்கப் படுகின்றன என்பதற்கு இவைகள் எடுத்துக் காட்டுகள். அத்தகைய லட்சியப் படையை ஊக்குவிக்கும் பணியிலே முரசொலியும் பங்கு பெறுகிறது; தாயகத்தை மீட்க—என்று எண்ணும்போது புதிய உவகை பூக்கத்தான் செய்கிறது!

முரசு ஒலித்திருக்கிறது—முதல் ஒலியை நீங்களும் இப்போது கேட்கிறீர்கள். முரசொலியின் முதல் இதழ் உங்கள் பொன்னனை கரங்களிலே மின்னுகிறது. "வாழ்க இந்த ஏடு" என்று நீங்கள் வாயார மனமார வாழ்த்துவது, எமது காதில் விழுகிறது. அது இன்பத்தைப் பொழிகிறது—இலட்சிய வெறி ஏற்றுகிறது! வாழ்க வளமார் எமது திராவிட நாடு!

ஸ்தல புராணம்...

(5-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

சிருஷ்டித்தார். பாற்குளத்திலே வெண்ணெய் எப்படி எடுத்தார், அதனால் சிவலிங்கம் எப்படி செய்தார் என்று கேட்காதீர்கள். அதெல்லாம் தெய்வீக சக்தி. நடந்த கதை. நம்பாவிட்டால் மோட்சத்துக்கு போக முடியாது. கற்பனை என்று கூறுகிறவன் கபவன். வெண்ணெயினால் செய்யப்பட்ட வெண்ணெய் லிங்சம் (நவநீதலிங்கம்) தான் சிக்கலின் ஸ்தலக் கடவுள். அவர் பிள்ளை தான் சிங்காரவேலர்.

இப்படி அறியாமைப் புராணத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த அந்த ஆலயத்தின் சொந்த சொத்து, 1133 ஏக்கர் நன்செய் புன்செய் நிலம். ஆண்டு வருமானம் ஏறத்தாழ எழுபதினாயிரம்ரூபாய்ஆண்டவனுக்குஅணிமணிகள் மட்டும் இரண்டரை லட்ச ரூபாய்க்கு இருக்கின்றன. தங்க குதிரை வாகனம், தங்க ஆட்டுக்கடா வாகனம், தங்கச் சிவிகை, தங்க மயில் வாகனம், வெள்ளி ரிஷப வாகனம் முதலியவைகளும் உண்டு. எவ்வளவு லட்சக் கணக்கானரூபாய் சொத்தும், ஆண்டு வருமானமும், ஒரு கோயிலுக்குள் முடங்கிக்கிடக்கிறது என்பதை சிந்தியுங்கள்! இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாயும் ஏழைகள் வாழக்கிடைக்காமல் சிக்கல் க்ஷேத்திரத்தில் சிக்கிவிட்டதற்குக் காரணம் செத்த நாயை ஒரு காமதேனு சாப்பிட்டதால்தான்! செத்த நாய் சிக்கல் க்ஷேத்திரத்தையே சிருட்டித்துவிட்டது! இனிமேல் செத்த நாய்களை தெருவில் போடாதீர்கள்; தேவலோகத்து காமதேனுவின் கண்ணில் பட்டு விடும். பிறகு அதற்கு ஒரு ஸ்தலம் தோன்றும். நமது பணம் லட்சம்லட்சமாகஅந்த கோயிலில் முடங்கும்—ஆகவே செத்தநாய் ஜாக்கிரதை! ஓ

காகபட்டரின்...

4-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

கட்சிக்குத் தலைவராக திருகாமராசர் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் ஒரு ஆரியப் பண்பாளர் போனார் — திராவிடர் வந்தார் என்ற மகிழ்ச்சி நமக்கு இருந்த போதிலும் வந்தவுடனேயே வடநாட்டு உத்திரவை எதிர்பார்க்கிறேன் என்று காமராசர் 'காவடி பாஷை' பேச ஆரம்பித்து விட்டார். டெல்லி கோவிலுக்குப் போய் வந்த பிறகு தான் எதைப் பற்றியும் வாய் திறக்க முடியும் என்று காமராசர் கூறும் போது யாருக்குத் தான் சங்கடம் ஏற்படாமல் இருக்க முடியும். காமராசர் ஆச்சாரியாருக்கு விரோதி என்றாலும் ஆதிபத்திய டெல்லிக்கு அடிமை. காங்கிரஸ் வட்டாரத்தைத் பொருத்தவரையிலே ஆச்சாரியார் போனார் — காமராசர் வந்தார் என்ற களிப்பு பலருக்கு இருக்கும். நமக்கோ, வட நாட்டு அரசுக்கு தென்னாட்டில் புதிய ஏஜெண்டு கிடைத்தார் என்ற அளவோடுதான் நிலைமை நிற்கிறது!

ஆச்சாரியார் அனுமாரின் வாலைப் பேன்றவர். வாலுக்குத் தீயிட்டவனை விட்டு விட்டு நாடு நகரத்தையே நாட்டு மக்களையே கொளுத்திக் கொல்லும் அனுமா வால், ஆச்சாரியாரின் அரசியல் நடவடிக்கை கட்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு!

காமராசர் கத்தி போன்றவர். ஆனால் அந்தப் படைக் கருவியாம் கத்தி வடவேந்தர் கையில் இருக்கிறது. தென்னவரைக் குத்தப் பயன் படுத்தப் படுகிறது!

இதனால் தான் நாம், காங்கிரஸ் சட்டசபைக் கட்சித்தலைவர் தேர்தல் முடிவையும் — ஆச்சாரியார் ராஜினமா வையும்

"ஆறு போச்சு கத்தி வந்தது டும் டும்!"

என்ற கண்ணோட்டத்திலே மட்டும் [illegible]

காகபட்டரின் கணக்கு தீர்ந்தது! காமராசர் கட்சித் தலைவரானார்!! வாலு போச்சு கத்தி வந்தது; டும்-டும் !!!

தி. மு. கழகத்தின் கணக்கைத் தீர்க்கப் போகிறேன் என்று கர்ச்சனை புரிந்த அன்பர் ஆச்சாரியார் ஸ்வாமிகளின் கணக்கு ஒரு வழியாகத் தீர்த்துக் கட்டப்பட்டு விட்டது. ஜன நாயகத்திற்கு விரோதமாக பதவிக்கு வந்தவர் ஆச்சாரியார். நிற்கா விட்டால் மந்திரி – நின்று தோற்றால் கவர்னர் என்று அரசியல் வியூகம் வகுத்துக் கொண்ட அதியற்புத ஜன நாயக சர்க்காரிலே – ஜனகர் இவர் எனப் போற்றப்படும் ராஜேந்திரரின் தலைமையிலே – ஜவகரின் பரிபூரண ஆசியோடு பதவிப் பல்லக்கிலே ஏறி அமர்ந்தார் பார்ப்பனகுல மகிபர் ராசகோபாலர்!

புராணத்திலே ஒரு கதையுண்டு. அப்பன் சிவனும் அம்மை உமையும் தங்கள் அருமைக் குழந்தைகள் முருகனையும் மூஷிகவாகனனையும் கூப்பிட்டு கையிலே யுள்ள ஒரு கனியைக் காட்டி உங்களில் யார் உலகத்தைச் சுற்றி முதலில் வருகிறீர்களோ அவருக்கே இப்பழம் பரிசளிக்கப் படும் என்று பகர்ந்தனர். அதுகேட்டு முருகன்உலகம்சுற்றப்பறந்தனன் மயிலில்!

மிகுந்த சிரமத்தை சுமந்து முருகனும் மயிலும் பூமியை சுற்றி முடித்து இறைவன் சிவனிடம் வந்தனர். அங்கே கணபதியைக் காணவில்லை. கந்தனுக்கு ஒரே களிப்பு. விநாயகன் தனக்கு முன்வந்து சேரவில்லையென்று மகிழ்ச்சி. தந்தை சிவனின் கையைப் பார்த்தான், கையில் கனியில்லை. எங்கேயப்பா கனியென்றான் எம்மானிடம்! அதோ என்று விரலால் சுட்டிக் காட்டினார், கணபதி கனியைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் காட்சியை! முருகனுக்கு முகம் சிவந்தது. என்னை ஏமாற்றி விட்டீர்கள், ஈரேழு பதினாலு உலகும் சுற்றிவந்த என்னை வஞ்சித்து விட்டீர்கள் என்று அழுதான் அப்போது அரனார், "அப்பனே முருகா! உன் அண்ணன் கெட்டிக்காரன்- நீ கனியைப் பெற உலகம் சுற்றிவந்தாய், உண்மை! ஆனால் கணபதியோ – "சிவனும் சக்தியும் தான் உலகம் ஆகவே உம்மையே சுற்றிவருகிறேன்"– என்று எம்மைச் சுற்றிவந்து பழம் பெற்றான். நானென்ன செய்யட்டும்" என்று கூறினார்.

இதே புராணக் கதைதான் சென்னையிலே நடைபெற்றதும். தேர்தல் என்னும் திசை தெரியா உலகத்திலே, பணம் பத்திரிகை பலம்–ஆள் அம்பு முதலிய வசதிகள் என்னும்மயிலேறிச் சென்று தேர்தல் உலகு சுற்றிய முருகர்களாம் பல காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு முதல் மந்திரி பதவியென்னும் மாம்பழம் தரப்படவில்லை. கவர்னர் என்பவர்தான் தேர்தல் எனும் உலகம்–'ஆகவே என்னைச் சுற்றிவந்தால் தேர்தலைச் சுற்றியதாக பொருள்–அப்படி சுற்றி வந்தஆச்சாரியாருக்கு முதல் மந்திரி யெனும் கனியைத் தருகிறேன் என்று கழறினார் கவர்னர் பிரகாசா. இந்த விநாயகராம் வேதிய வித்தகரும் முக்கனியிலும் சிறந்த முதன் மந்திரிக் கனிபெற்று முடி சூடிக் கொண்டார்.

ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமென நாடு கூறிய போது ஜார் மொழியிலே பதில் கூறினார். பெருவாரியான உறுப்பினர் எதிர்த்த போது பெர்லின் தொனியிலே விடையளித்தார். அருப்புக் கோட்டை விருத்தாசலம்– காங்கயம்–போன்ற பகுதிகளில் அடுக்கடுக்காய் தோல்வி குவிந்த போதும் ஆணவக் குரலில் ஹூயியை மிஞ்சினார். அப்பப்பா – அவரது ஆட்சிக் காலத்திலே நடந்திருக்கிற அவலக்ஷண நிகழ்ச்சிகளுக்கு அளவு உண்டா? வானரப் படை சூழ பவனி வந்த ராமனைப்போல — அவர் அருள் பெற்ற திருக்கூடம், "அய்யன் நீ வாழ்க" எனப் ஆலவட்டம் சுழற்ற–அகில தென்னாடும் ஆனந்தமாக திக்விஜயம் செய்தார்.

கம்பீரமற்ற உருவம்– ஆனாலும் காக பட்டரின் உள்ளம் — சக்ரவர்த்தி என்ற பட்டம் — அதோடு சாணக்கியரின் நெஞ்சம் — வெங்கண்ணு போன்ற வெள்ளை மனங் கொண்ட வேதியப் பெருந்தகை வேட்டுமுழக்கத்தால்-காட்டுமுறை தர்பாரால்–நாட்டு மக்களை ஆட்டி வைத்துத் துரைத்தனம் நடத்திய தூய்மையாளர். பூணூல் வேந்தர்! பூசுரர் தெய்வம்! புரோகித ஜோதி! அய்யோ பாவம்! போய்வருகிறேன்' என்று புலம்பி விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டார்.

முன்பொரு முறை வந்தார் நாடாள! மொழிப்போரை விதைத்தார்! இருவர் உயிர்–இன்பத் தமிழர் உயிர் குடித்தார்! இன்று வந்தார்–அறுவர் உயிர் –அன்புத் தமிழர் உயிர் குடித்தார்! முன்பு ஆயிரவரை சிறை பிடித்தார்! இன்றோ ஐயாயிரவரைப் பூட்டி மகிழ்ந்தார்! அந்த உத்தமக் கிழவரின் ஊராளும் முறையிலே உரிமை கேட்போர் துடித்துத் துவண்டனர். "கணக்கை முடித்திடுவேன் – கழகமே! உஷார்!! "என்று கர்ச்சித்தார். காமராசரையே அந்தக் கனல் நெருங்க முடியவில்லையே–கழகத்தை என்ன செய்யும் என்று அலட்சியப் புன்னகை யோடு கேட்டது அண்ணாவின் பட்டாளம். நமது கணக்கைத் தீர்க்க வந்த நல்ல மனிதர் — தன்கணக்கைத் தீர்த்து விட்டு தலையில் கையுடன் அமர்ந்து விட்டார். முதல் எதிரி என்றார் நம்மை! இன்று மூலையில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டார் முகாரி இசையோடு. போகிற போக்கிலாவது பொல்லாங்கு விளைக்காமல் போகக் கூடாதா? இலங்கையைப் பிடித்த ராமன் அயோத்தியிலிருந்து அதை ஆள சாத்தியப் படாது என்று ஒரு துரோகியை தனக்குப் பிரதிநிதி யாகப் பிடித்தான். அவனிடம் "இந்தா விபீஷணா இலங்காபுரி ராஜ்யம்!" என்று கூறிச் சென்றானும் அதே போல அரசு கட்டிலை விட்டு அகலும்இந்தக்கலிகால அயோத்தியா மூர்த்தி சுத்த சன்மார்க்க விபீஷணர் சுப்பிரமணியரை அதில் எப்படியாவது அமர்த்தி விடவேண்டுமென்று அல்லும் பகலும் தொல்லைப்பட்டார். ஆனால்நடைபெற வில்லை! அந்தோ பரிதாபம்! நல்ல வேளை–கனல் கக்கும் இந்தக் காகபட்டரின் கண்களில் கண்ணீர் தேங்கி யிருந்தாலும் அதை மறைக்க கருப்புக் கண்ணாடி பயன் பட்டிருக்கும்.

ஜல தோஷம்!
இருமல்!
ஆஸ்துமா!

இம்மாதிரி நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டு—அதன் காரணமாய் பதவியிலிருந்து விலகுகிறேன் —என்பது ஆச்சாரியார் காட்டும் காரணம். நமக்கல்லவா தெரியும் நல்ல காரணம்! நமக்கென்ன, நாட்டுக்கே தெரியும் அந்தக் காரணம் காமராசர் கோஷ்டி அவருக்கு ஜலதோஷமா யிருக்கிறது! சிந்திப் போட்டாலும் மூக்கைக் குடைகிறது–தலைவலி உண்டாக்கு கிறது! நாசியெல்லாம் எரிகிறது! ஆச்சாரியாரின் பக்தர்களோ இருமலாக வந்து தொந்தரவு தருகின்றனர். அந்தப் பக்தர்களின் சேட்டைகளை எவ்வளவுதான் மறைத்து–மழுப்பி–அடக்கிப் பார்த்தாலும் அவை தொண்டையைப் பொத்துக் கொண்டு கிளம்பும் இருமல் போலக் கிளம்புகிறது!

புதிய கல்வித் திட்டம்! ஐம்பது வருடமாக யோசிக்கப் பட்டு வெளியிடப் பட்ட அந்தத் திட்டம் அநேக காலமாக தன்னோடு இருந்து தன்னையே ஆபத்திலே விடும் ஆஸ்த்மா வியாதியாக ஆகி விட்டது இப்போது!

இத்தகைய உண்மையான வியாதிகளால் பதவிநலிவுற்ற ஆச்சாரியார் பல்லக்கிலேயிருந்து இறக்கப் பட்டு விட்டார்.

காங்கிரஸ் சட்டசபைக்

3-ம் பக்கம் பார்க்க

அவர்கள் உகுத்த கண்ணீர்

காந்தி, ஜின்னா உகுத்த கண்ணீர்
காங்கிரஸ், லீக், வேரில் ஊற்றிய வெந்நீர்!

பாட்டன் பூமி....

...O...

2-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

படாது என உறுதி கூறினர் இப்போது என்னவாயிற்று அந்த உறுதி மொழி? இதற் கெல்லாம் யார் பொறுப்பாளி? நேருபண்டிதரா? அவரது தயவால் அங்கே தூதுவராகப் பணியாற்றும் தேசாயா?.

நாடு கேட்கிறது — நல்லறிவாளர்கள் கேட்கிறார்கள் — இலங்கையில் இடர்படும் தமிழர்களின் சொந்தக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள் "எங்களை உணர்ந்தவர்—எங்கள் நிலைஅறிந்தவர்—எங்கள் மொழி பேசுபவர் இலங்கையில் தூதுவராக இருந்தால் இக்கதியா தமிழர்க்கு நேரிடும்?" என்று அதோடு கூட அல்ல; நாட்டின் தூதுவராகப் போனவருக்கு நங்கையர் கை பிடித்து நாட்டியமாடுவதிலே தான் நனி விருப்பமோ" என்று கூடக் கேட்பார்கள். இவைகளுக் கெல்லாம் பண்டிதர் பதிலென்ன சொல்லப் போகிறாரோ!

பாட்டன் பூமியில் பேரர்கள் வடிக்கும் கண்ணீரைத் துடைக்க பண்டிதர் முனையாவிடில் அந்தக் கண்ணீர், விந்தியத்தின் விளம்பிலே கோட்டை மதில் எழுப்ப விருக்கும் நன்னாளை துரிதப் படுத்தத்தான் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஃ

சிக்கல் தலவரலாறு

"நந்தி"

முன்னொரு காலத்தில் பனிரெண்டு ஆண்டு மழையின்றிப் போயிற்று. எல்லாஉயிர்களும்பசியால் வாடின. தேவலோகத்திலே இருக்கிறதே காமதேனு — யார் எது கேட்டாலும் கொடுக்கக் கூடிய அந்தக் காமதேனுப் பசுவுக்கு ஆகாரம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. பசியால் துடித்து கடைசியாக தேவலோகக் காமதேனு, தெருவில் செத்துக் கிடந்த ஒரு நாயின் மாமிசத்தைத் தின்று பசியாறியது.

உயிர் போவதா யிருந்தாலும் பூலோகத்துப் பசுமாடுகள் மாமிசம் சாப்பிடும் என்று நாம் கேள்விப் பட்டதில்லை. அமரர் உலகத்துப் பசுவோ நாயைத் தின்று களித்தது. அதைக் கேள்விப் பட்ட சிவபெருமான் கோபங் கொண்டு காமதேனுவுக்கு முகம் புலி முகமாக மாறக் கடவது என்று சாபங் கொடுத்தார். ஏற்கனவே காமதேனுவுக்கு பெண் முகம். அது இப்போது புலி முகமாகி விட்டது. பெண் முகக் காமதேனு புல்தான் சாப்பிட்டது என்று சிக்கல் புராணத்திலே எழுதியிருப்பதை வாசகர்கள் மறந்து விடக் கூடாது. புலி முகம் பெற்ற காமதேனு பொன்னார்மேனியனின் காலில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டது. உடனே பரமசிவன், காமதேனு சிக்கலுக்கு சென்று பாற்குளத்தில் மூழ்கினால் பழைய முகம் வரும் என்று சாப விமோசனம் செய்தார். அதன்படி புலி முகக் காமதேனு சிக்கலில் தீர்த்தமாடி இயற்கை முகம் பெற்றது. அய்யோ பாவம்; இந்தச் செய்தி வினாயகருக்குத் தெரியாது போலும்! தெரிந்தால் அவர்உடனே சிக்கல் குளத்தில் முழுகி தன்னுடைய யானை முகத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பார். அனுமார் கூட குரங்கு முகத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பார். அப்படிதன் முகத்தை மாற்றிக் கொண்டால் நவாப் ராஜமாணிக்கம் அவர்கட்கு வேலையிருக்காது என்று ஒருவேளை அவர் முகத்தை மாற்றிக் கொள்ள வில்லையோ என்னமோ!

சிக்கலில் மூழ்கி விமோசனம் பெற்ற காமதேனு ஆனந்தப் பெருக்கில் பாலை வழியவிட்டது. குளம் முழுவதும் பாலால்நிறைந்தது. அது முதல் சிக்கலில்உள்ள குளம் பாற்குளமாகிவிட்டது. (ஆனால் இதை நம்பிக்கொண்டு பாலின்றி சோறின்றி பஞ்சைகளாய்த் திரியும் ஏழைகள் தங்கள் பச்சைச் சிசுக்களுடன் சிக்கலுக்குச் சென்றுபாலைமொண்டு வரக் கிளம்பவேண்டாம்) அந்தப் பாற்குளத்திலே இருந்து உண்டான வெண்ணெயினால் வசிஷ்ட மகரிஷி ஒரு சிவலிங்கத்தை

3-ம் பக்கம் பார்க்க

தமிழகத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் எத்தனை மூட நம்பிக்கைப் புராணங்களின் அடிப்படையில் அமைந்து பொன்னையும் பொருளையும் முடக்கி வைத்திருக்கின்றன என்பதை தொடர்ந்து இப் பகுதியில் எழுதப்படும்.

இந்த இதழில் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிக்கல் தலவரலாறு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை படித்து விட்டு சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

"புண்ணிய பாரத்" கிராஸ் வேர்ட்ஸ்
முதற் பரிசு ரூபாய் 36,000

	1	2
1. முதன் மந்திரியாக ஆவதற்கு——சரியான வழி.	தேர்தல்	கொல்லைப்புறம் ✓
2. மக்களின் வேதனைக் குரலை அடக்க மந்திரிமார் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய மார்க்கம்.	அடக்குமுறை ✓	நல்லாட்சி
3. இளஞ்சிறுர்களின் எதிர் காலத்தை வளமாக்கும் திட்டம்	மூட நம்பிக்கையற்ற புதிய கல்வி முறை	3 மணி நேர வர்ணாஸ்ரம கல்வி திட்டம் ✓
4. அருப்புக் கோட்டை தேர்தலுக்குப் பிறகு நாணயமுள்ள பெரிய மனிதர் செய்திருக்க வேண்டியது	ராஜினமா	முன்னுக்குப்பின் முரணான பிரசங்கம் ✓
5. உரிமைப்போர் வீரர்களின் ஊர்வலத்தின் மீது தூவ வேண்டியது	மலர்கள்	தோட்டாக்கள் ✓
6. சொந்தக் கட்சி எம். எல். ஏ. க்களே பெரும்பான்மையாக எதிர்த்த பிறகு செல்ல வேண்டிய இடம்.	குற்றாலம்	டெல்லி ✓
7. சுற்றிலும் எதிர்ப்பு சூழ்ந்த பிறகு விலக வேண்டிய நெருக்கடியில் தர வேண்டியது.	ஜனநாயகத்துக்கு மதிப்பு தருகிறேன் என்ற அறிக்கை	இருமல், ஜல தோஷம், ஆஸ்துமா, என்ற செய்திகள் ✓

மேற்கண்ட போட்டியின் சரியான விடை:— 2. 1, 2, 2, 2, 2, 2, என்ற முறையில் விடை அளித்த சேலம் ஒசூர் கிராமத்தை சேர்ந்த சி. ராசகோபாலாச்சாரி அவர்கட்கு புண்ய பாரத் கிராஸ் வேர்ட்ஸ் கம்பெனியாரால் 36,000 ரூபாய் முதற் பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. (2 வருட சம்பளம்)

கலைத்தோட்டம்

கூத்துக் கலைஞன் ஷேக்ஸ்பியர்

கூத்துக் கலைஞன் துவலயம் போற்றும் நாடகப் பேராசிரியன் கலைத் தோட்டத்தில் மலர்ந்த முதல் மலர் காவிய உலகின் நிகரற்ற பேரரசு.

—இவைகளெல்லாம் அவர் தனக்குத்தானே இட்டு அழைத்துக்கொண்ட பட்டங்களல்ல, நிகழ்ச்சிக் கோர்வைகளை அணிசெய்து காலத்தால் அழியாத இலக்கியங்களாக்கித்தந்த அறிவுத்திறனுக்காக—உலக அரங்கிலே ஆங்கில மொழிக்கு உன்னதப் புகழ் தேடிக் கொடுத்த பெருமைக்காக அறிவுலகு அவருக்குச் சூட்டிய புகழ்மாலைகள் தான் அந்தப் பட்டங்கள். எழுத வேண்டுமென்ற ஆசை, நடிக்க வேண்டுமென்ற துடிப்பு, இவை இரண்டும் சேர்ந்து கழுத்தைப் பிடித்து களத்திலே தள்ளி செயலாற்றச் செய்ததின் 'விளைவு தான் ஷேக்ஸ்பியர், இன்று நாடறிந்த பூமாலை' யாகக் கருதப் படுவது. 'தேவிக்குப் பால் சுரக்க திருஞானசம்பந்தன் கவிஞனானான் – காளி நாவில் எழுத காளிதாசன் புலவனானான்' — என்று சொல்கிறார்களே இந்த நாட்டில், அப்படியல்ல ஷேக்ஸ்பியர் கவிஞனானது. 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்ற முதுமொழியை ஏட்டளவோடு நிறுத்தாததால் நாடகத் துறையில் தனக்கென ஒரு செல்வாக்கை– சிறப்பை சம்பாதித்துக் கொள்ள முடிந்தது ஷேக்ஸ்பியரால்!

பிறப்பு வளர்ப்பு

1564-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 26-ம் நாள் ஸ்டார்ட் போர்டு—ஆன்-அவான் என்ற ஊரில் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்தார். தந்தை தோல் வியாபாரி, தாய் குடியானப் பெண். அவர்களுக்குள்ள எட்டுமக்களில் ஷேக்ஸ்பியர் மூன்றாவது மகன். ஷேக்ஸ்பியர் படித்துப் பட்டம் பெறவில்லை யென்றாலும் அறிவு நூல்கள் பல பயின்று உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு தான் எழுத ஆரம்பித்தார்.

1582-ல் அவருக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. அப்போது ஷேக்ஸ்பியர் வயது 18. அவர் மனைவி வயது 26. பத்தொன்பதாவது வயதில் ஒரு ஆண் மகவுக்குத் தந்தையானார் ஷேக்ஸ்பியர். 'பிஞ்சிலேயே பழுத்து வெம்பிப் போகப் போகிறான் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர்' என்று பிதற்றியவர்களிடம் கூட இல்லறக் கடலில் தான் மூழ்கி எடுத்தஇலக்கியச்செல்வங்களை எடுத்துக் கொடுத்து முத்தமிடச் செய்து வாங்கினர்.

குடும்ப வாழ்க்கையோடு நின்று விடவில்லை ஷேக்ஸ்பியர். கூத்தாடும் குழுவிலும் ஒரு உறுப்பினராக எண்ணினார். 1586-ல் இலண்டன் மாநகரில் உள்ள நாடகக் குழுவில் சேர்ந்தார். ஆனால் ஒரே ஆண்டில் அந்த நாடகக் குழுவிற்கு அதிபரானார். வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து விட்டது என்பதற்காக எழுத்துப் பணியை நிறுத்தி விடவில்லை, கலைத் தொண்டுக்கு முற்றுப் புள்ளி இட்டு விடவில்லை. வாழ்வு உயர்ந்தது, வளம் பெருகிற்று, வையக மெல்லாம் புகழ்ந்தது — கலைஞனின் கண்ணும், கருத்தும், கையும் இயந்திர மெனப் பணியாற்றின— இலக்கியங்கள் குவிந்தன – இன்பக் காவியங்கள் ஒருபுறமாக, சோகச் சித்திரங்கள் மற்றொரு புறமாக! ஷேக்ஸ்பியர் 18-வது வயதிலேயே எழுத ஆரம்பித்தாலும் 30 வயதுக்கு மேல் தான் தான் எழுதிக் குவித்த நூல்களை பணமாக்க முடிந்தது. கௌரவமாக வாழ்வதற்கான வசதியைஷேக்ஸ்பியர் தேடிக் கொண்டது அவருடைய 33-வது வயதில்தான். ஒருவனை [illegible]னென நாடுணர பதினைந்து ஆண்டுகள் பிடிக்கின்றன. கொடுமை! கொடுமை!!

ஷேக்ஸ்பியரின் தலை சிறந்த இலக்கியங்கள் அவருடைய 33-வது வயதுக்கு மேல் 46-வது வயதுக்குள் உருவாகியவைகள்தான்.

காதல் காவியங்களில் வர்ணனையின் உச்சம்வரை போனவரும், வீர மூட்டும் சித்திரங்களில் வேகத்தை குழைத்துக் குழைத்து அப்பியவரும் ஷேக்ஸ்பியர்தான். அவர் 1616-ல் தனது 52-வது வயதில் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார்.

சாகாத ஷேக்ஸ்பியர்கள்!

ஷேக்ஸ்பியர் இறந்து விட்டார். ஒப்பற்ற கவிஞரின் ஆவி பிரிந்து விட்டது. ஆனால் அவர் படைத்துப் போன காவியங்கள் சாகா வரம் பெற்று விட்டன.

'வெனிஸ் வணிகன், 'பன்னிரண்டாம் இரவு' 'நீ விரும்பியதுபோல' 'மூன்றாவது ரிச்சர்டு' 'நாலாவது ஹென்றி' 'ஜூலியஸ் சீசர்' 'அந்தோனியும்' 'கிளியோபாத்ராவும்' 'ஹாம்லத்' 'மாக்பெத்' 'ஒத்தெல்லோ' 'லியர் மன்னர்' இவை அனைத்தும் ஷேக்ஸ்பியரின் படைப்புகளில் பேசும் பொற்சித்திரங்கள்! பூதலம் உள்ளளவும் அழியாத புகழ் முத்துக்கள். கலைத் தோட்டத்தில் மலர்ந்த அந்த முதல் மலர் கருகி காம்பறுந்து வீழ்ந்தாலும் மாநிலமெங்கும் அது வீசும் மணம் நீங்கவில்லை—நீங்காது.

டில்லியிலாமே, டில்லியில்!

திராவிடம்—கலைப்பூங்கா! இசைக் கலையை போற்றி வளர்த்த மண். கவியாண்ட புலவர்களை, ஆதரிக்காத வேந்தன் தமிழகத்துப் புவியாண்டதில்லை.

"இந்துஸ்தானி சங்கீதம் தென்னாட்டு சங்கீதத் தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவே தகுதியற்றது" என்று வடவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும்அதற்கான மதிப்பை, டில்லி தலைமை பீடம் தென்னாட்டுக்குத் தரவில்லை.

மார்ச் 26ம் தேதிபுதுடில்லியில் நடைபெற்ற தேசிய சங்கீத விழாவின்போது இந்திய தேசிய தியேட்டர் ஒன்றை புதுடெல்லியில் நிர்மாணிக்கப் போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு மொத்தசிலவு 70 லட்ச ரூபாய் செலவாகுமென்றும், முதலில் இந்திய சர்க்கார் 5 லட்ச [illegible]ாய் தர இணங்கியிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டது. உண்மையான கலையார்வ மிக்க தமிழர்களின் இதயங்களை இச் செய்தி குடையத்தான் செய்யும். கலைக் கருவிகளெல்லாம் அந்த மண்டபத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப் படுமாம்—பேசியிருக்கிறார்கள் அந்த விழாவில். ஏன் அந்தக்கலைக்கோயிலை சென்னையில் கட்டக் கூடாது. கலைகளின் உறைவிடத்தில் தானே கலைக் கோயில் க[illegible] வேண்டும்! மயானத்தி[illegible] மாளிகை எழுப்புவது ?

தலைநகர் என்ற காரணத்திற்காக டில்லியிலேயே கட்டி முடித்துக் கொள்வது நல்ல உள்ளம் படைத்தவர் செயலல்லவே!

டில்லி ஏகாதிபத்யம் ஒவ்வொரு துறையிலும் திராவிடத்தைப் புறக்கணித்தால் எவ்வளவு நாளைக்குத்தான் தென்னாட்டு மக்கள் சகித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஜெர்மனியில்...

ஜெர்மனிசர்வாதிகாரத்தின் தொட்டில்! செத்துப் போன குழந்தை ஹிட்லரை அந்தத் தொட்டிலிலே போட்டு சமீபத்தில் அகில ஜெர்மனியும் "ஆராரோ!" பாடிற்று. இந்த வைபவத்துக்குக் காரணம், "பன்னிரெண்டு மணி அடித்து ஐந்து நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு" என்ற பெயர் கொண்ட சினிமாப் படம்தான்!

ஹிட்லர் ஜீவிய காலத்திலே அடிக்கடி உபயோகித்த அந்த வாக்கியத்தை படத்திற்குப் பெயராக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் படத்தில் ஹிட்லர் தனது காதலி ஈவாவுடன் நடத்தும் தனிப்பட்ட கேளிக்கைக் கூத்துக்கள் தத்ரூபமாக இடம் பெற்றுள்ளனவாம். ஈவாவின் தங்கை, பிக்கேளீன் ஒரு சமயம் தன் அக்காளுடன் ஹிட்லரிடம் சென்றாளாம். அப்போது அங்கு நடந்த கேளிக்கைகளை – தனிப் பட்ட ஹிட்லரின் வாழ்க்கைக் கூத்துக்களை 16 மில்லி மீடர் படமாக எடுத்து வைத்திருந்தாளாம் ரகசியமாக!

அந்த ரகசிய செய்திச் சுருளை ஏராளமான 'ராயல்டி' கிடைத்த காரணத்தால் இப்போது ஒரு படக் கம்பெனிக்கு பிக்கெளீன் விற்று விட்டாள்.

பல விதமான ஹிட்லரின் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளை சித்தரிக்கும் அந்தப்படம் தடை செய்யப்பட்டு விட்டது. ஹிட்லர் மோகத்தால் ஹிட்லரைப் பற்றிய சாதாரண அந்தப்படம் மிகப் பெருவாரியான வசூலை ஓரிரு வாரங்களில் அளித்து விட்டு தடைக்கும் ஆளாகிவிட்டது. சினிமாப் படத்தின் ஓரிரு நிகழ்ச்சிகள் கூட.. எவ்வளவு பிரச்சார சக்தி வாய்ந்தவை என்பதை சினிமா (ஒழிப்பு) ரகசிய ஆதரிப்பாளர் உணர வேண்டும் என்பதற்கு இச்செய்தி தக்க வழிகாட்டியாகும்.

ராஜகுரு

[தென்னரசு]

காசி ராஜன் கொலுமண்டபம். தர்பாரில் அன்று சோபிதமில்லை வேந்தன் முதல் வாயில் காப்போன் வரை அத்தனைபேர் கண்களிலும் ரத்தரேகை படர்ந்திருந்தது. குற்றக் கூண்டிலே ராஜகுரு பரமசிவ சாஸ்திரியும் அரசாங்க தரப்பு சாட்சியாக சாஸ்திரியின் சகதர்மிணி பதிதா தேவியும் நிறுத்தப் பட்டிருந்தனர்.

“அமைச்சரே விசாரணை தொடங்கட்டும்”– கட்டளையிட்டான் காசி ராஜன். அமைச்சர் விசாரணையை தொடங்கினர் “சாஸ்திரியாரே, நீர் கூண்டிலே ஏற்றப் பட்டிருப்பது என்ன குற்றத்திற்காக என்பதை அறிவீரா?”

“என்னைப் பொருத்த வரையில் நான் குற்றவாளி என்ற முறையில் நிற்கவில்லை. நான் செய்த செயல் கேடு பயக்கக் கூடியதா என்பதை நாடறியவிசாரணை நடத்த நிற்கிறேன் – இல்லை – நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறேன்!— சாஸ்திரியார் சற்று மிடுக்கோடு சொன்னர் இவ்வாறு. “சாஸ்திரி! இது அவைக் கூடம்! அதுவும் அரசர் அமர்ந்திருக்கிறுர். இங்கே உமது ஆலாபனைகள் வேண்டாம்– அலங்காரப் பேச்சும் தேவையில்லை”

“ஆள்வோர் கேள்விக்கு பதிலளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனல் சுற்றி வளைத்துப் பேசும் சூதுமதி எங்களிட மில்லை. அழகாகப் பேச அகராதி புரட்டியும் நானறியேன். அளிக்கும் பதில் அழகு மொழியில் இருக்கிறதே என அமைச்சர் மெய்மறந்து நின்றுல் விடை எப்படிக் கிடைக்கும்? அதற்காக அழகாகப் பேசுவது கூடாது என ஏசுவது நீதியாகுமோ?”

“விசாரிக்கப்பட வேண்டியவன் — நானல்ல! நினைவிருக்கட்டும்!”—அமைச்சர்

“சந்தேக நிவர்த்திக்குத்தானே சபை கூடி விவாதிப்பதும் சக்கரவர்த்தி முன் விசாரணை நடத்துவதும்! இதில் யார் யாரை விசாரித்தாலென்ன?”

“நான் இந்த மண்ணிலே பிறந்து மனதிலே சிந்திக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து மனச்சானறுக்கு முரணுக எந்த தவறும் செய்ததில்லை,,

“பார்ப்பனனுகப் பிறந்த நீர் அதுவும் காசிராஜனின் ராஜகுரு! கேவலம், ஒரு சூத்திரனுக்கு தன் இல்லத்தில் வைத்து வேதபோதனை புரிந்தது குற்றம்தானே! இதற்கென்ன சமாதானம் கூறுகிறீர்? போக போக்கியத்தில் உம்முடன் சரிபகுதி எடுத்துக் கொண்ட உன்மனைவியே உம் செயலை எதிர்க்கிறுள் – தண்டிக்க வேண்டு மென்று துடிக்கிறுள் –அதோ உன் எதிரில்!”

“மன்னர் பிரானே, மரணமே எனக்கு பரிசாக இருந்தாலும் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். ஆனல் தீர்ப்பளிக்கப் போகும் நீங்கள் நான் கூறும் விளக்கத்திற்கு செவி கொடுத்து, எனது ஐயம் நீக்கி தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகிறேன்” – சாஸ்திரியார் கேட்டுக் கொண்டார் பணிவன்போடு.

வன்கொடுமை மிகுந்த அந்த வடக்கத்தி வேந்தன் சாஸ்திரியார்மீதுஒருமுறை‘கருடபார்வையை செலுத்திவிட்டு சாஸ்திரிக்கு பேச அனுமதி கொடுத்தான்.

“புலையன் என்பதற்காக அவனுக்கு வேதம் கற்பித்த என்னை வேதனைக்குள்ளாக்கும் தங்கள் அரசாங்கம் பறைச்சியின் மகனை ராஜகுருவாக வைத்திருக்கும் அரசனைப்பற்றி என்ன நினைக்கும்?”

“ஆச்சாரமில்லாத அந்த அரசனை எண்ணெயில் அவியவைத்தாலும் என்மனம் நிம்மதியடையாது”– என்றுன் மன்னன்.

“மன்னிக்க வேண்டுகிறேன் மன்னவரே, நான் பறைச்சி மகன்!”

“ஆ! பகல் வேஷக்காரா! பறப்பயலாகிய நீயா பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கிறுய்” என்று பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு ஆசனத்தை விட்டு எழுந்தான் மன்னன்.

“கோபம் வேண்டாம் கொற்றவரே, கேளும் கதையை! மாபெரும் பண்டிதரும், மன்னர்களின் கீர்த்திக்கு இலக்கான வருமான இலட்சுமண சாஸ்திரியார்தான் என் தந்தை!”—சாஸ்திரி தன் பீடிகையைப் போட்டார்.

அவ்வளவுதான் சபையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. “பொய்! பொய்! கொடுமை! கொடுமை! லட்சுமண சாஸ்திரி பிரமச்சாரி என்ற கூக்குரல் சபையைப் பிளந்தது.

சபையை ஒரு முறை பார்த்து விட்டு சாஸ்திரியார் பேசத் தொடங்கினர். “பணம் படைத்தோர் செய்யும் கொடுமைகளும், பதவி வகிப்போர் செய்யும் கொலைகளும் ‘அந்தஸ்து’ என்ற திரையால் மறைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அது போலத்தான் லட்சுமண சாஸ்திரியாரின் காதல் மணமும் மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது. நேரம் வந்துவிட்டது திரையைக்கிழிக்கிறேன். நேர்மையோடு தீர்ப்பளியுங்கள்.

“அயோத்தி மாநகரத்தின் கோடியிலுள்ள ஒரு பசும் பற்றைக்கு இலட்சுமண சாஸ்திரி காலையும் மாலையும் தவருது வருவார். அவரைப் போன்றே ஒரு சேரி வாழ் பெண்ணும் அந்த இடத்திற்கு நாள்தோறும் வந்து போவது வழக்கம். அவள் பறைச்சி. சேரியில்தான் அவளுக்குவீடு-அல்ல,அல்லகுடிசை! பண்டிதருக்கும் பாவைக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. பேச்சு முற்றி சரசம் தாண்டி, சல்லாபம் கடந்து, உல்லாசத்தில் நீந்தி லீலையில் மூழ்கிவிட்டார்கள். சேரியில் வாழ்ந்த அந்த செங்கமலத்தின் கரத்திலே மறு ஆண்டு மழலைக் குழந்தை!

செங்கமலம் சோரம் போய் விட்டாளென்று ஒரே பேச்சு— சேரியில் செங்கமலத்தை தலையாரி தள்ளி வைத்துவிட்டான். பார்த்தார் பண்டிதர், பாசம் இருக்கவிடாதல்லவா! பாலனை நகருக்கு அழைத்து வந்தார், முப்புரியைப் போட்டார். மூல வேதங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார். வேறொரு பண்டிதரிடம் பாலனை ஒப்படைத்தார்—பாலன் பருவ வயதினனுகி காசிமன்னன் அரண்மனையில் ராஜ குருவாகச் சேர்ந்தான். அவன் தான் இந்தப் பரமசிவ சாஸ்திரி—அயோத்தி மன்னனின் ஆஸ்தான வித்வான் லட்சுமண சாஸ்திரியின் ஏகப் புதல்வன்!—அவன்தான் இந்த பரமசிவ சாஸ்திரி” என்று கூறி நெஞ்சிலே கை வைத்தார் பரமசிவ சாஸ்திரி.

மன்னனுக்கும் மந்திரிக்கும் கோபத்தால் நாசித்து வாரங்கள் விரிந்து விரிந்து சுருங்கின.

சாஸ்திரியார் தொடர்ந்தார் மறுபடியும், “வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டத்தில் நான் நிற்கிறேன். கழுபீடம் மனக்கண் முன் வந்து வந்து மறைகின்றது. கடைசியாக என் கருத்தில் பட்ட ஒன்றை மட்டும் அரசாங்கத்தாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர முனைகிறேன்; சூத்திரனென்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கு சுட்டுப் போட்டாலும் வேதம் கற்க வராது என்ற குருட்டு வாதம் பொசுங்கி சாம்பலாகிவிட்டது–இந்த வழக்கின் மூலம் – ஏனென்றால் நான் சூத்திரன் – ஆனல் வேத உபன்யாசத்தில் சூரன். தலைகர்வத்தால் கூறவில்லை-தர்க்கம் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறேன். இங்கு குழுமியுள்ள வேதாந்திகளின் இதயம் தாங்குமானல் இன்னுென்றும் சொல்கிறேன்; வேத வித்தகர்களில் பார்ப்பனர்கள் ஒருவர் கூட இல்லை என்பதை என்னல் மெய்ப்பிக்க முடியும். வசிட்டர்—மாமுனிவர் — அவர் பார்ப்பனரல்லர் பரத்தையின் செல்வன்! சத்தியர்–புலவர்க்குப் புலவர் — அவர் தாய ஓர் சண்டாள ஜாதி! பராசரா—பஞ்சாங்க மேந்திகளின் இதய விளக்கு — அவர் அய்யரல்ல, அய்யங்காரல்ல புலைச்சியின் புதல்வன்! வியாசர் — வேதத்தின் உறைவிடம் — ஆசாரக் குன்று-அவர் யார்? மீன் வாணிச்சியின் மகன்” என்று பேசி முடித்தார் பரமசிவ சாஸ்திரி.

மன்னன் முகத்தை மருள் கவ்விற்று. மந்திரியைப்பார்த்தார் மந்திரி சாஸ்திரியைப் பார்த்து முறுவல் பூத்தார் – சபை மன்னனைப் பார்த்தது. தீர்ப்பு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

ஆனல் அதற்குப் பிறகு தீர்ப்புக் கூறப்படவில்லை. பொது மக்களிடையே “பரமசிவ சாஸ்திரியார் ராஜாங்க அதிகாரிகளால் ரகசியமாகக் கொலை செய்யப் பட்டார்” என்று பேசப்பட்டது.

குறிப்பு; இதில் வரும் நிகழ்ச்சி மட்டும் ‘காசிராஜன்’ என்னும் சிறு நூலி லிருந்து கையாளப் பட்டது.

குக் கிராமங்களில் கொள்கை முழக்கம்!

நாகை வட்டாரத்தில் உள் பகுதியிலுள்ள மேல வாழக்கரை யென்னும் சிற்றூரில் 28–3–54 மாலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கட்டிடத் திறப்பு விழா தோழர் கருணை ஜமால் அவர்கள் தலைமையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தோழர் பராங்குசம் கொடியேற்றி வைத்தார். கட்டிடத்தை திறந்துவைத்து தோழர் மு. கருணுநிதி சொற்பொழி வாற்றினர். புதிய கல்வி திட்டம் பற்றி ரசாக் என்ற தோழர் முழங்கினர். கருணுநிதிக்கு மேல வாழக்கரை பஞ்சாயத்து போர்டாரால்வரவேற்பு இதழ் அளிக்கப் பட்டது. செயலாளர் சம்பந்தம் நன்றிகூற கூட்டம் முடிவுற்றது.

மறுநாள் 29–3–54 மாலை சோழங்க நல்லூர் என்னும் கிராமத்தில் தோழர் ராசு தலைமையில் தி. மு. கழக [illegible] வக்கப்பட்டது. தோழர் எஸ். எம். வைத்திலிங்கம், தோழர் பராங்குசம், மு. கருணுநிதி ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றினர்

உழவர் கழகம் என்ற பெயரால் ஆதி திராவிடர்கள் ஒன்று சேர விழைகிறுர்கள் என்று அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கழக செயலாளர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்து ஆலோசனைகள் கேட்டனர். பொதுச் செயலாளரையும் பொதுக் குழுவையும் கலந்து கொண்டுதான் அது பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட முடியுமென்று கருணுநிதி சொன்[illegible]

கடைசிப்பக்கம்

(?) மனோகரா படத்தில் அரூபம் வருகிறதே! நீங்கள் பேய் பூதம் மாந்திரீகங்களை ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா ?

மனோகரா ஒரு கற்பனைக் கதை. நாடகத்தில் காட்டப்படும் பேயைத்தான் பெரிதும் மாற்றி அரூபமாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

தாமிரத்தைத் தங்கமாக்கும் மூலிகைகள் இருக்கும் போது சில விநாடிகள் உருவத்தை தோன்றாமல் செய்து கொள்ளக் கூடிய மூலிகையும் இருந்திருக்கலாம் என்று கற்பனை தான் அது.

பாரதிதாசன் எழுதிய சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரலிலே மூலிகை சாப்பிட்டு எல்லா தேசங்களையும் ஒருவன் ஒரே இடத்திலிருந்து பார்க்கிறான் — பேசுகிறான் என்பது எப்படி இலக்கியக் கற்பனையோ அது போலத்தான் இதுவும்! அரூபமூலிகை முறை இப்போது யாருக்கும் தெரியாது என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான் அதைக் கண்டு பிடித்த பெரியவர் தன் சிஷ்யனிடம் அம்முறையைக் கூறாமலே இறந்து விடுகிறார்.

(?) தாயின் சக்தியால் தானே மனோகராவில் தூண் உடைபடுகிறது.

இல்லை—மனோகரனின் பலத்தால்! சங்கிலியை அறுக்க கூடிய மனோகரன் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டு தூணையும்சிறிதுஉடைத்து விடுகிறான். மண்டபமே தூள் தூளாகட்டும் என்று மாதா கதறுகிறாள். ஆனால் தூளாவது தூணின் ஒரு பகுதிதான்! ஒரு கதையிலே வரும் எல்லாப் பாத்திரங்களும் ஆசிரியரின் உள்ளத்தை பிரதிபலிப்பதாக யிருக்க முடியாது; இருக்கவும் கூடாது.

மகன் நாத்திகன் படிப்பின் திறமையால் தேர்வு எழுதத் துணிகிறான். அவன் தாய், மகன் தேறிட வேண்டுமென்று தெய்வத்தை வேண்டுகிறாள். திறமையாகப் படித்த மாணவன் தேறி விடுகிறான். இது தெய்வ அருளாக ஆகுமா? அப்படிப்பார்த்தால் மனோகராவில் பத்மாவதி தெய்வத்தைக்கூட அழைத்து வரங் கேட்கவில்லை. குதிரைப் பந்தயத்தில் கூடி நிற்கும் கூட்டம் ஆர்வத்தால் ஒலி கிளப்புகிறது. வேகமாக ஓட்டக்கூடிய குதிரைக்காரனுக்கு அந்த ஒலி உற்சாகமளிக்கிறது கூட்டத்தின் ஒலியினால்தான் குதிரை வென்றது என்று யாராவது கூறமுடியுமா?

(?) தேவங்கு கண்ணம்பாவை தமிழ்த் தாயே என்று அழைப்பது சரியா?

தெலுங்கரை, "தமிழரே!" என அழைப்பதிலே இருப்பது சிறு வேறுபாடுதான்! முரண்பாடில்லை. ஏனெனில் தமிழின் குழந்தைதான் தெலுங்கு— ஆரியப்பண்பு சிறிதும் அகலாத ஒரு அய்யரை "திருவள்ளுவரே!" என்று அழைப்பதிலே தான் பெரிய முரண்பாடே யிருக்கிறது.

(?) பழைய புராணங்களையும் இலக்கியக் கதைகளையும் தற்காலத்துக் கேற்றாற்போல மாற்றியமைத்து நாடகமோ—படமோ தயாரித்தால் என்ன!

தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறதே!—'திருப்பிப்பார்' படம், கிருஷ்ணனின் லீலைகளை வைத்து எழுதப் பட்டது. பழமையில் உள்ள நல்லவைகளைப் பாராட்டுகிறோம் என்பதற்கு அறிகுறியாகஅருணகிரியில் ஒரு சம்பவத்தையும் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல தோழர் ராதாவின் 'ரத்தக்கண்ணீர்' நாடகம்—அருணகிரி புராணத்தை அடிப்படையாக வைத்து அருணகிரி போல குஷ்டரோகம் பீடிக்கும் காட்சியையும் அமைத்து சிறப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. கோவலன் கண்ணகி மாதவி சம்பவங்களும் அந் நாடகத்தில் திறமையாக கையாளப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரே பொய்தான்

"ஏம்பா இவ்வளவு பெரிய பொய்யைச்சொல்லி இந்தக் கல்யாணத்தை பண்ணி வைத்தாய் ?"

"என்ன பொய் சொல்லி விட்டேன்! ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கல்யாணம் பண்ணிவை என்பார்கள்— நான் ஒரே பொய்தானே சொன்னேன்; கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளப் போகிற பெண் கற்புக்கரசி யென்று!"

'சோமு' அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, எஸ். தியாகராச சுந்தரம் அவர்களால் வெளியிடப் பட்டது. ஆசிரியர் மு. கருணாநிதி. ஜக்ரியா காலனி, கோடம்பாக்கம், சென்னை—24.